

### 13. helluntain jälkeinen viikko, maanantai

Päivän epistola

(2. Kor. 8: 7 – 15)

*”Veljet, niin kuin teillä on runsain mitoin kaikkea, uskoa, puhetaitoa, tietoa, kaikkinaista intoa ja sitä rakkautta, joka meistä on tarttunut teihin, niin teidän tulee myös olla runsaskätisiä tätä lahjaa antaessanne. En sano tätä käskeäkseeni vaan koetellakseni teidän rakkautenne aitoutta kertomalla toisten innosta. Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään. Annan vain neuvon tässä asiassa. Siitä on hyötyä teille, jotka viime vuonna olitte alkamassa tätä työtä ja myös olitte siihen halukkaita. Saattakaa työnne nyt loppuun! Halusitte sitä innokkaasti, viekää se siis päätökseen mahdollisuuksien mukaan! Jos antajalla on hyvää tahtoa, hänen lahjaansa pidetään arvossa sen mukaan, mitä hänellä on, eikä vaadita sellaista, mitä hänellä ei ole. Tarkoitus ei toki ole, että muiden tilanteen helpottuessa te joutuisitte tiukalle. Kysymys on vastavuoroisesta jakamisesta. Nyt on teillä yllin kyllin ja voitte lievittää heidän puutettaan, sitten voivat taas he yltäkyläisyydestään lievittää teidän puutettanne, ja näin toteutuu oikeus ja kohtuus. Onhan kirjoitettu: - Sillä, joka oli koonnut paljon, ei ollut liikaa, eikä siltä, joka oli koonnut vähän, puuttunut mitään.”*

Tekstimme aihe on alkanut jo kahdeksannen luvun alusta. Aiheena on keräys Jerusalemin seurakunnalle. ”Uskoa, puhetaitoa, tietoa” viittaa Paavalin ensimmäiseen korinttilaiskirjeeseen, jossa Paavali mainitessaan näitä Hengen lahjoja, heikolla ylistyksellään tuomitsee korinttilaiset. ”Sitä rakkautta, joka meistä on tarttunut teihin” on Paavalin arvio tilanteesta.

”En sano tätä käskeäkseeni” osoittaa, ettei kyse ole käskystä vaan kehotuksesta. Tämä kehoitus mittaa korinttilaisten rakkautta. Paavalilla on epäilynsä. Käytännön toiminnassa rakkauden tulisi olla innokas. Toisten into viittaa Makedonian seurakuntien tekemän keräyksen tuottoon.

”Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas, mutta tuli köyhäksi meidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään.” Tämä annetaan esimerkiksi antamiselle. Kristus Jumalana otti kannettavakseen meidän syntimme, jotta me saisimme vanhurskauden. Hän luopui jumalallisesta kirkkaudestaan voidakseen yhdistää meidän ihmisyytemme omaan jumalallisuuteensa. Hän myös kärsi ja kuoli puolestamme (vrt. Fil. 2: 6 – 8). Hän teki sen armostaan, jotta meistä tulisi rikkaita Hänen suorittamassaan pelastusteossa.

Paavali antaa seurakunnalle ”neuvon”. Hän ei suoraan arvostele seurakuntaa, jotta seurakunnan kunnia säilyisi. Seurakunta oli aloittanut edellisenä vuonna keräyksen, mutta jostain syystä se jäi kesken. Nyt tuo työ pitäisi saataa loppuun. Halu toimittaa keräys pitää muuttaa toiminnaksi. ”Eikä vaadita sellaista, mitä hänellä ei ole” voi viitata tilanteeseen, jossa korinttilaiset ovat keränneet lahjaa, mutta eivät ole saaneet koolle tarpeeksi suurta summaa.

Tarkoitus on, että nyt, jerusalemlaisten tarvitessa apua, korinttilaiset auttavat kykyjensä mukaan. Tilanteen muuttuessa toisenlaiseksi voivat korinttilaiset joutua avun tarpeeseen ja heidän tulee sitä silloin saada. Tekstin lopussa on lainaus, joka kertoo israelilaisista keräämässä erämaassa mannaa (2. Moos. 16: 18). Paavali on vaihtanut siitä sanan kerääminen sanaan kokoaminen, joka sopii paremmin asiayhteyteen.

Päivän evankeliumi

(Mark. 3: 6 – 12)

*”Siihen aikaan fariseukset ryhtyivät Herodeksen kannattajien kanssa suunnittelemaan, miten saisivat Jeesuksen raivatuksi pois tieltä. Jeesus siirtyi sitten taas opetuslastensa kanssa järven rannalle, ja sinne kerääntyi suuri joukko ihmisiä. Heitä tuli Galileasta, Juudeasta ja Jerusalemistä, Idumeasta ja Jordanin takaa sekä Tyroksen ja Sidonin seudulta. Heitä tuli suurin joukoin hänen luokseen, kun he kuulivat, mitä kaikkea hän teki. Jeesus käski opetuslastensa pitää venettä varalla, jottei hän jäisi väkijoukon jalkoihin. Hän näet oli parantanut monia, ja niin kaikki, joilla oli vaivoja, tungeksivat häntä kohti yrittäen koskettaa häntä. Kun saastaiset henget näkivät hänet, ne heittäytyivät hänen eteensä ja huusivat: ”Sinä olet Jumalan Poika!” Mutta hän varoitti ankarasti niitä paljastamasta häntä.”*

Tekstiämme edeltävänä kertomuksena Markuksella oli kertomus, kuinka Jeesus sapattina paransi miehen, jonka käsi oli surkastunut. Tämän parantamisen jälkeen fariseukset ryhtyivät yhdessä Herodeksen kannattajien kanssa suunnittelemaan Jeesuksen pois raivaamista. Tämä tuntuu historiallisesti epäluotettavalta asialta, sillä mainitut ryhmät eivät olleet lähellä toisiaan.

Herodeksen kannattajat olivat Herodes Antipaan, Galilean tetrarkin ystäviä, hovin jäseniä, sotilaita tai vain kannattajia. He eivät muodostaneet nykykäsityksen mukaan varsinaista poliittista tai uskonnollista ryhmää. Varhaisessa kirkossa osa opettajista näki herodiaanit jonkinlaisena uskonnollisena tai poliittisena ryhmänä, joka halusi Herodeksesta kuninkaansa. Jos näin on, niin sekä fariseuksilla että herodiaaneilla oli yhteinen ajatus saada Israelille itsenäisyys. Ero tulee siinä, että

fariseuksilla kuninkaana olisi Daavidin sukuun kuuluva henkilö.

Voi olla, että kuvaamalla kaksi erilaista ryhmää toimimassa yhdessä Jeesusta vastaan, Markus haluaa osoittaa, miten Jeesusta vastaan nousi erilaisia ryhmiä, joilla oli samanlainen päämäärä, tuhota Jeesus. Markus osoittaa, että alusta asti Jeesus Jumalan Poikana oli matkalla kohti ristiä.

Jeesus vetäytyy pois tästä tilanteesta. Vielä ei ollut Hänen kärsimisensä aika. Nyt oli aika julistaa evankeliumia taivasten valtakunnasta.

Tekstimme kuvaa Jeesuksen saamaa positiivista vastaanottoa. Se on siirtymä kohti Jeesuksen julkista toimintaa ja opetusta, tavallaan yhteenveto Hänen tulevasta toiminnastaan. Siinä eri puolilta Israelia ja myös sen ulkopuolelta tulevat ihmiset lähestyvät kohti Jeesusta. Samariaa ei luettelossa ole. Opetuslasten kutsumisessa Markus kertoo, että Jeesus meni heidän luokseen. Nyt tilanne on erilainen, ihmisiä tulee Hänen luokseen. Jeesus oli käskennyt opetuslapsiaan pitämään varalla venettä, ”jottei hän jäisi kansanjoukon jalkoihin.” Hieman myöhemmin Markus kertoo, kuinka Jeesus vastaavassa tilanteessa siirtyi veneeseen ja opetti veneestä käsin (Mark. 4: 1).

Ihmisten halu tulla Jeesuksen luo on ymmärrettävä. Hän oli jo aikaisemmin parantanut ”useita erilaisten tautien vaivaamia ja ajoi ulos monia pahoja henkiä” (Mark. 1: 34). Nyt erilaisten vaivojen vaivaamat koettivat koskettaa Häntä. Niin kuin aikaisemmin (Mark. 1: 34), saastaiset henget tunnistivat Hänet Jumalan Pojaksi. Hän kielsi niitä paljastamasta, kuka Hän on, sillä vielä ei ollut Hänen pelastustekonsa aika. Jo profeetta Jesaja ennusti, että Messias toimisi aluksi ”salassa” (vrt. Jes. 42: 1 – 4). Hänen jumaluutensa tuli paljastua vasta ristillä. Jos Hän paljastuisi liian aikaisin Messiaaksi, monet juutalaiset olisivat pitäneet Häntä poliittisena messiaana eikä Hän olisi voinut pelastaa meitä.